

APARTMAN OKULLARDA YETİŞECEK YENİ NESİLLER

Faruk Salih ŞEKER, Büşra SÜNGÜ, Hüseyin ÇAMLIYER

Celal Bayar Üniversitesi BESYO, Manisa, TÜRKİYE

Email: salih_seker@hotmail.com

Özet

Asıl amacı yükseköğretime öğrenci hazırlamak olan ve neredeyse olmazsa olmaz hale gelen dersane adı verilen kurumlar, örgün eğitim kurumlarına ciddi darbeler vurmuştur. Bu kurumların kapatılması için getirilen değişik çözümler ise sorunların giderek derinleşmesine yol açacağı endişelerini doğurmuştur.

Bu araştırma da 2014/2015 eğitim öğretim yılında üniversite sınavına hazırlık olarak işlev yapan dersaneleri yasal olarak işlevine son verip bu dersaneleri kapatıp özel okula dönüştürülen bakanlık uygulamalarını konu olarak ele alınmaktadır.

Bu süreçten; obezite, fiziksel yetersizlik, postürel bozukluklar, solunum sistemleri, kalp, damar, dolaşım rahatsızlıkları ve kalıcı hastalıklar taşıyan nesiller çıkması kaçınılmaz olacaktır.

Açılan bu okullar fiziksel mekân olarak dersanelerin eski yeri olan apartman ve iş hanları gibi fiziksel mekânlardır. Bu fiziksel mekânların fiziksel aktivite ve spor uygulamalarında ciddi sorunlar oluşturabileceği açıkça görülmektedir.

Bu çalışmanın amacı; kapatılan dersanelerin aynı fiziki şartlarda ve farklı eğitim öğretim programları ile “Temel Lise” olarak adlandırılıp, örgün eğitime devam etmelerinden dolayı buralarda eğitim alan öğrencilerin yaşadığı ve yaşayabileceği öngörülen rahatsızlıkları irdelemektir.

Anahtar Kelimeler: Dershane, Lise, Eğitim, Beden Eğitimi, Sağlık

NEW GENERATIONS RAISED IN APARTMENT SCHOOLS

Abstract

The main objective of private preparatory schools is preparing students for higher education institutions, they dealt a severe blow to the formal educational institutions. Various solutions generated to close down these schools brought many concerns led to deepening of the problem.

In this study, the issue of closing private preparatory schools, which function for preparation for the university entrance exam, down and converting them into private schools in the academic year of 2014/2015 by regulations enforced by the ministry is discussed.

Obviously, this period will results in generations with obesity, physical impairment, postural disorders, respiratory system disorders, cardiovascular and circulatory disorders as well as permanent diseases.

These schools are established in apartments and commercial building employed by private preparatory schools previously. It is clearly seen that these physical conditions may cause serious problems in physical activities and sport practices.

The aim of this study is discussing the predicted problems either experienced or will be faced by students since they will continue formal education at schools called “Basic High School” converted from private preparatory schools into formal educational institutions with same physical conditions but different educational programs.

Keywords: Private Teaching Institution, High School, Education, Physical Education, Health

Giriş

14 Mart 2014 tarihinde çıkarılan bir yasa dersaneler ve etüt merkezlerini okullara dönüştürmenin yolunu açmıştır. Bu geçiş sürecini süratle değerlendiren bazı dersaneler okula dönüşürken bu dönüşümü tamamlayamayan birçok dersane de okula dönüşmüş gibi öğrenci kaydı almaya başlamıştır. Bu acelecilik ve yaratılan pazardan pay kapma yarışı “Özel Temel Lise” olarak adlandırılan bu dönüşümün geleceğini karartabileceği kuşkusunu uyandırmıştır. Bu konuda Milli Eğitim Bakanlığının öğrenci velilerine yönelik yaptığı uyarıları da MEB internet sitesinden görmek mümkündür (MEB, 2015). 14 Mart 2014 tarihinden itibaren Türkiye genelinde 211 okula izin verilmiştir. Bu okulların öğrenci kontenjanları şu an minimal “92” maksimal ”2520” öğrencidir. Genel toplam “156861” öğrencidir. 1 Eylül 2015 tarihine kadar da hem okul sayısında hem de öğrenci sayısında ciddi bir patlama beklenmektedir. Bu sayının 500-600 bin’e ulaşması beklenmektedir. Dersaneleri kapatacağımız derken devlet liselerinin içi boşalma tehlikesini yaşamakta ve devlet liseleri kapanma tehlikesiyle yüz yüze kalırken tüm liselerin adı lise olan dersanelere dönüşümü söz konusu olabilecektir (MEB, 2015).

Açılan bu okullar fiziksel mekân olarak dersanelerin eski yeri olan apartman ve iş hanları gibi fiziksel mekânlardır. 11-15 öğrenci kapasiteli sınıflardan oluşan bu okullarda fiziksel aktivitelerin yürütülebileceği spor ve oyun alanları hemen hemen yok denecek sayıda olup, olanların da yetersiz ve sağlıksız olduğu söylenebilir. 2,5 metre yükseklikten başlayan bu kapalı mekânların birçoğunda 3 metre yüksekliği görebilmek bir rastlantıdır. Bu alanların 80 m² olması açılma onayı için yeterli görülmektedir. Bu fiziksel mekânların fiziksel aktivite ve spor uygulamaları için ciddi sorunlar oluşturabileceği açıkça görülmektedir (MEB, 2015). Bazı ülkelerde oyun ve çocuk bahçelerine getirilen standart örnekleri şöyledir: Almanya’da kişi başına öngörülen oyun ve çocuk bahçeleri 0,5-2,4 m² dir. Avustralya’da 5000 kişinin yaşadığı bir mahallede oyun alanı olarak 14.000 m² önerilmiştir. Fransa’da kent içi oyun alanlarında çocuk başına 5 m²’lik alan, serbest oyun alanlarında ise çocuk başına 10 m²’lik alan önerilmiştir. İngiltere’de ise çocuk başına düşen öneri oyun alanı 24,1 m²’dir. (Anonim, 1998; Hauser, 2002; Hoff ve arkadaşları, 2007)

MEB önceki uygulama standartlarıyla yeni uygulamaların uyuşmadığı göze çarpmaktadır. “Çocuk Bahçesi” olarak ele alınan çocuk oyun alanları m² olarak kent plâncılarına göre değişiklik göstermektedir. Site tipi yerleşim ünitelerinde çocuk bahçesinin 1000 m²’den az olmaması, bazı araştırmacılara göre ise her çocuk için 6,5 m², en küçük çocuk bahçesinin 250 m²’den küçük olmaması ve yerleşim alanı büyüdükçe 250-1000 m²’ye kadar değişen farklı öneriler görülmektedir (Uzun, 1993). Okuldaki oyun alanları ile ilgili mevzuatta “Örgün eğitim kurumlarının açılabilmesi için” her okulda öğrencilerin yaş gruplarına uygun ve yeterli büyüklükte oyun alanı/bahçe bulunması şartı getirmiştir (MEB, 2010). Yine MEB “Okullar Hayat Olsun” Projesi’ne göre okul bahçelerinde; öğretim binaları ve eklentileri, tören alanı, Atatürk büstü ve bayrak direklerinin yanı sıra okulun tür ve niteliğine göre yeşil alan yer alacaktır hükmü yer almaktadır. Ana sınıfı oyun parkı ve kum havuzu, spor sahaları, geleneksel çocuk oyun alanları ve sahaları, çardak- kamelya, dinlenme ve oturma grubu, açık derslik ve anfiyatroy ile gezinti yolları yer alacaktır hükmü yer almaktadır (MEB, 2013; Melzer, 2001; Natus, 2008).

Temel Liselere Dönüşümün Koşulları

Milli Eğitim Bakanlığı’nın standartlar yönergesi ’ne göre temel liselerde en az 20 m² 4 derslik Spor salonu ise en az 80 m² olmalıdır. Fizik, Kimya ve Biyoloji dersleri için en az bir

laboratuvar. Teneffüsler ise bina içinde bağımsız bir bölüm hâlinde olabileceği gibi ayrı ayrı bölümlerden de meydana gelebilir. Kütüphane de kitapların konulduğu kısım ve okuma bölümü birlikte veya ayrı ayrı düzenlenebilir. Müzik ve görsel sanatlar dersliği birlikte de oluşturabilir. İbadetlerini yapmak isteyenler için ibadethane ayrı, doğal havalandırması ve aydınlanması olan ihtiyaca cevap verebilecek şekilde olmalıdır şeklinde zorunluluklar getirilmiştir. İsteğe bağlı bırakılıp şart koşulmayanlar: müdür yardımcısı odası, büro hizmetleri odası, oyun bahçesi, çok amaçlı salon, bilişim teknolojileri dersliği, yemek salonu, zümre odası, kantin, yardımcı personel odası, sağlık odası, veli görüşme/bekleme alanı/odasıdır (MEB, 2015; Ookgm, 2014).

MEB'in "Temel Liseler" konusundaki aktivite ve oyun alanı konusuna yaklaşımı teşvik edici-geçici bir uygulama olarak düşünülse de göz ardı edilmemesi gereken, çocuk ve gençlerin sağlıklı gelişimi bir başka deyişle toplumsal geleceğimizdir.

Bu çalışmanın amacı; kapatılan dershanelerin aynı fiziki şartlarda ve farklı eğitim öğretim programları ile "Temel Lise" olarak adlandırılıp, örgün eğitime devam etmelerinden dolayı bu okullarda eğitim alacak olan öğrencilerin karşılaşabilecekleri gelişimlerini etkileyen durumluk ve uzun süreli sıkıntı ve riskleri beden eğitimi dersi kapsamında ortaya koymaktır.

Gereç ve Yöntem

Bu çalışma; tarama ve araştırma yöntemi uygulamalarıyla yapılmıştır. Çalışmanın evreni dershaneler ve dershanelerle ilgili bakanlık yönergeleri olarak sınırlandırılmıştır. 2014/2015 eğitim-öğretim yılında üniversite sınavına hazırlık olarak işlev yapan dershanelerin yasal olarak işlevine son verilerek özel okula dönüşmelerinin yolu açılmıştır. Bu okullaşma sürecinde bir yandan okula ilişkin fiziksel altyapı koşullarının yetersizliğine göz yuman onay koşullarından kaynaklanan olumsuzluklara dikkat çekilecektir. Diğer yandan da bu koşullardan destek alan ve hala eski dershane stilini devam ettirme çabalarının sonucu tüm okulların dershaneye dönüşmesi olgusu üzerine dikkat çekilecektir. Ergenlerin beden eğitimi ve spor gibi fiziksel aktivite yoksunluğunun yaratacağı olumsuz gelişim boyutları irdelenecek ve konuda vurgulanan tavsiye ve öneriler dile getirilecektir.

Bulgular

Örgün Eğitimde Beden Eğitimi Dersi Ve Fiziksel Etkinlikler

Göç, kentleşme, nüfus artışı, iş ve yaşam koşullarının değişikliği ve hızlı teknolojik değişim ve gelişimler çocuk ve gençleri doğal yaşam koşullarından giderek uzaklaştırmıştır. Yaşamı okuluna servisle gittiği, evine asansörle çıktığı, koşup oynamak yerine elindeki cep telefonuna ve bilgisayarına tutsak olduğu sosyo kültürel bir ortamdan ibarettir. Okul ise istendik tür bir davranış kazanıldığı değişim ortamı değil, kısa süreli hafıza gelişimine bağlı sorgulama ve kıyaslamadan uzak ezbercilik anlayışının hakim olduğu sadece fiziksel mekanlar olmuştur. Okul bahçeleri çocuk ve gençler için bölgelerinde güvenle oynayabildikleri yerler iken derslik ve ek derslik mantığına dayalı yapılaşmayla oyun alanlarını da giderek daraltmıştır. Sonuç hareketsiz yaşam ve bunu ortaya koyacağı sendromlardır. Bundan kurtulmanın yolu hareket ve fiziksel aktivitedir (Pekcan ve arkadaşları 2009, Paffenbarger ve arkadaşları, 2001).

Beden eğitimi dersi çocuk ve gençlerde fiziksel uygulamaya dayalı aktiviteler yoluyla bedensel gelişim, sosyal gelişim, duygusal ve bilişsel gelişim sağlayabilen bir derstir. Organ

ve sistemlerini yaşına ve seviyesine göre geliştirebilir. İlgi, istek ve yetenekleri doğrultusunda psikomotor birçok özelliğini geliştirebilme imkânını bulur. Uygun yöntemler kullanıldığında anlama, kavrama, ilişkilendirme, kıyaslama, sorgulama vb bilişsel özellikler de geliştirebilir. Böylece bu ders sayesinde çocuk ve gençlerin kas ve iskelet sistemleri, dolaşım ve solunum sistemleri geliştirilebilir. Gelişmiş özgüvenleriyle daha girişimci, cesaretli ve kurallara uyabilen ve gerektiğinde kurallar koyabilen sosyal bireyler haline gelebilir. Yorgunluğa, hastalıklara karşı direnç geliştirerek streslerini kontrol edebilir. Uygun fiziksel gelişimleri sayesinde uygun duruş (postür) alışkanlık ve yaşam biçimlerini geliştirebilir. Tüm bu gelişimlerim motoru fiziksel aktivitelerdir. Fiziksel aktivite; ağır, yorucu maraton koşusu ya da rekabete dayalı sporların yapılması demek değildir. Yürüme, koşma, sıçrama, yüzme, bisiklete binme, kol-bacak-baş-boyun hareketleri gibi temel vücut hareketlerinin tümünü ya da bir kısmını içeren çeşitli spor dalları, dans, egzersiz, oyun ve gün içindeki aktiviteler fiziksel aktivite olarak kabul edilmektedir (Baltacı, 2008). Böylece kas iskelet sistemleri gelişmiş, metabolik fonksiyonları güçlenmiş, daha çok çalışıp daha az yorulan ve daha çabuk toparlanabilen, hastalıklara karşı dirençli, kendine ve başkalarına saygısı gelişmiş ruh sağlığı yerinde sosyal, üretici bireyler haline gelirler (Ergün, 1980).

Çocuklar zamanlarının büyük bir kısmını okulda yasayarak geçirmektedir. Bu nedenle okullarda beden eğitimi derslerinin önemi yadsınamaz. Okullar aracılığı ile çocuklarda fiziksel aktivite, sağlık ve fitness daha kolay kazandırılabilir. (Datar ve arkadaşları 2004; Miller, 2011).

Okullarda okul çevresinin nitel ve nicel yapısı fiziksel aktivite açısından aktiviteyi destekleyici veya engelleyici bir etki yapabileceği söylenebilir. Ayrıca okulda kazanılan olumlu alışkanlıkların yaşam biçimine dönüştürülmesinin temel yolu okullardan geçmektedir. Datar ve ark. (2004), okullarda fiziksel eğitim programının artırılmasının özellikle kız çocuklarında şişmanlığın erken dönemde önlenmesinde yarar sağlayacağını bildirmiştir. Ancak beden eğitimi derslerinin artırılabilmesi için okul olanaklarının da yeterli olması gerekmektedir (Miller, 2011; WHO, 2007; Wang ve arkadaşları 2006). Okul çevresinin önemi ve çocuklarda obeziteyi önlemede etkisi yadsınamaz boyuttur (Miller, 2011).

Yapılan araştırmalarda 8-18 yaş grubu çocuklarda yürütülen 50 adet yayın incelenmiş ve yayınlarda okul başarısı, davranış ve bilişsel performans ile fiziksel aktivite arasında 251 ilişkinin varlığını belirlemişlerdir. Bu ilişkilerin %50.5'i pozitif, %48'i önemsiz ve %1.5'i ise negatif ilişkinin olduğunu gösteren çalışmalar olarak belirlenmiştir (Rasberry ve arkadaşları, 2011).

Okulların eğitim şekline göre haftalık olarak gerçekleştirilen beden eğitimi/spor etkinliklerinin süreleri, genel olarak tüm sınıflar için incelendiğinde, 2 saat/hafta süre ile beden eğitimi/spor etkinlikleri yapılma oranları tüm sınıflarda, okulun eğitim şekline göre de benzerlik göstermek üzere en yüksek düzeyde olup %78.9-85.5 arasında değişmektedir. Okulların %87.4'ünde kapalı spor salonu bulunmadığı, %8.9'unda ise açık hava oyun alanlarının olmadığı, %65.2'sinde ise spor klübü çalışmalarının gerçekleştirildiği saptanmıştır. Bu sonuçlar okulların fiziksel çevresinin de çocuklarda fiziksel aktiviteyi engelleyici olduğu gerçeğini ortaya koymaktadır. Okul çevresinin önemi ve çocuklarda obeziteyi önlemede etkisi yadsınamaz boyuttur (Miller, 2011).

Dünya sağlık örgütü ve birçok ilgili kurumun bu konudaki tavsiye ve önerileri konunun önemine yeterince açıklık getiren bulgulara dayalı öneri ve açıklamaları şöyledir: Mayıs 2004 yılında 57. Dünya Sağlık Asamblesi'nde üye ülkelerin ulusal fiziksel aktivite plan ve

politikalarını oluşturmalarını önermiş ve toplumun fiziksel aktivitesinin artırılmasını öngörmüştür (WHO, 2004). Geliştirilen stratejinin uygulanması için “Kronik Hastalıkların Önlenmesi ve Kontrolü İçin Küresel Strateji Eylem Planı 2008-2013” hazırlanmıştır (WHO, 2008).

Dünya Sağlık Örgütü 2010 yılında “Sağlık İçin Fiziksel Aktivite İçin Global Öneriler” raporunu yayınlamıştır. Bu raporda 5-17 yaş, 18-64 yaş ve 65 yaş ve üzeri bireylere yönelik fiziksel aktivite önerileri yer almaktadır. Bu raporda, 5-17 yaş çocuk ve gençleri kapsayan öneriler cinsiyet, ırk, etnik köken ve gelir düzeyi göz önüne alınmadan yapılmıştır. Tüm çocukların ve gençlerin fiziksel olarak aktif olmaları için günlük oyun oynama, spor yapma, rekreasyon, fiziksel eğitim veya planlanmış egzersiz yapmaları, aile, okul ve toplum düzeyinde düşünülerek ele alınmıştır (WHO, 2010).

Aktif olmayan çocuklar için hedefe ulaşıncaya kadar ılımlı artış yapılan aktiviteler önerilmektedir. Bu yaş grubu çocuklarda fiziksel aktivitenin sağlık üzerine önemli etkilerinin olmasının yanı sıra diğer yararları üzerinde durulmaktadır. Bunlar; fiziksel fitness (hem kardiyorespiratuvar fitness ve kas dayanıklılığı), vücutta yağ miktarının azaltılması, olumlu kardiyovasküler ve metabolik hastalıkların risk profillerinin sağlanması, kemik sağlığının geliştirilmesi ve depresyon bulgularının azaltılmasıdır (WHO, 2010). 5-17 yaş grubu çocuk ve gençler günlük olarak en az 60 dakika süre ile orta-ağır şiddette fiziksel aktivite yapmalıdır (WHO, 2010). 60 dakikanın üzerine çıkan fiziksel aktivite miktarı sağlığa ek yararlar sağlar.

Günlük yapılan aktivitelerin çoğunluğu aerobik olmalıdır. Ağır şiddette yapılan aktiviteler de eklenmelidir. Kas ve kemikleri güçlendiren hareketlere haftada en az 3 kez yer verilmelidir (WHO, 2010).

Tartışma

Okul olmanın insanların ev olarak kullandıkları üç beş apartman dairesinden altı üstlü birleştirilerek oluşturulmuş ve kapılarındaki “...Dershanesi” veya “...Etüt Merkezi” yazılı tabelalarının adını “.....Temel Lisesi” olarak değiştirmekle eşdeğer olabileceği söylenemez. Her şeyden önce okullaşmak; belirlenen ulusal standartlar çerçevesinde kapsamı içine aldığı yaş gruplarının gelişim özelliklerini ve amaçlanan gelişim alanlarını da dikkate alarak onlarda bilişsel, duyuşsal (duygusal ve sosyal) ve devinişsel gibi temel gelişim alanlarında beklenen ve toplumca kabul gören değişim ve gelişimleri yaratabilmektir.

Okul: bilimsel deneylerin okunup anlatıldığı, probleme dönüştürülüp çözüm arandığı yerler değil, gerçek deney laboratuvarlarında deneylerin öğrenciler tarafından yapılarak yaşama yapılandırıldığı öğrenme ortamlarıdır. Çünkü dershanelerin öğretim stratejisi kısa süreli hafıza yüklemesine (ezbere) dayanmakta. Bilginin özüne inme, konuyu kavratma yaşama yapılandırma gibi hedefleri yoktur. Öğrenci bilgiyi okuldan alıp hazır gelmişse soru teknikleri üzerinde büyük ölçüde manipülasyonlarla sonuca gidilmeye çalışılır. Bu dershaneleri okuldan ayırtıran önemli farklılıklarıdır. Eğitim ve öğretim amaçlı yapılan okulların tavanları 2,5 metrelik basık tavanlar değildir. Derslikleri 10-15 kişinin sıkıştırılarak dizildiği 20 m² lik odalar da değildir. Merdivenleri iki kişinin bile yan yana inip çıkamayacağı darlıktaki mekanlar değildir. Resim, müzik gibi güzel sanatlarla kendini daha etkili ifade edebileceği salon ve alanların olduğu mekanlardır. Okul gençlerin koşup oynayabileceği açık ve kapalı alanların olduğu yerlerdir. Fiziksel aktiviteler için düşünülen yerler tavanı 2,5 m. yi geçmeyen, 80 m² lik bir odanın beden eğitimi dersi için uygun görüldüğü yerler de değildir

(Habertürk, 2015; Ookgm, 2015) Ülkemizde her yıl yaklaşık 5 bin kişi trafik kazalarından ölürken 300 bin kişi kalp damar hastalıkları nedeniyle yaşamını yitiriyor ve her 3 kişiden biri bu hastalıklara yakalanma riski taşıyor (Mirceder, 2015). Bunun en temel nedenlerinden biri hareketsiz yaşamdır. Elbette sağlıklı ve dengeli beslenme ve genetik gibi diğer faktörler de var. Bu nedenle beden eğitimi dersi ve fiziksel etkinliklerini sıradan bir formalite olarak 80 m² yerlere hapsetmek bu dersi başlamadan işlevselliğinden çıkartmak bitirmek demektir. Geçici bir durum bu, en geç 2019 yılında bu durum yasal olarak çözülür bu özel temel liselerde gerçek fiziksel mekan olarak “Gerçek Okul” yapısına ulaşır denilse de kim 4-5-6-...? kuşağını sağlık açısından böyle bir riske sokar?

Sonuç ve Öneriler

Bulgular bölümünde kısaca açıklanmaya çalışılan beden eğitimi dersinde geliştirilebilecek özellikler ve öngörülen etkinlikler örgün eğitimde sadece beden eğitimi dersi ile ilişkilidir. Beden eğitimi dersi bu açıdan eğitimde her şey çocuk ve gençler için anlayışının bir aracıdır. Ama bu aracın amacına ulaşabilmesi de uygun açık ve kapalı spor ve fiziksel aktivite alanlarıyla mümkün olabilecektir. Özel temel liseler filizlenmenin başlangıcında bu donanımlardan tamamen yoksunlar. Bu durum eğitim anlayışı ve felsefesinin beslediği fiziksel bir duruma yansımının resmidir. Bunun sonu obezite, kalp damar hastalıkları, solunum ve bağışıklık sistemi vb. rahatsızlıklarına potansiyel hedef olmaktır. *Kim canımızdan çok sevdiğimiz genç kuşaklarımızdan üzerlerinden para kazanılsın diye bu kadar kolayca vazgeçmeyi göze alır?*

Sonuç olarak; Temel liseler artık hem devletten destek alacaklar, hem de kayıt ücretlerinin en az üç katı bir oranla 2019 yılına kadar apartmanlarda lise olarak eğitim vermeye devam edeceklerdir. Fırsat eşitliği için çıkılan bu yolda “eşitlik” nasıl sağlanıyor sorusu tartışılmaya devam edecektir. Bu kurumlara sadece okul sıfatı verildiğini ve dersane mantığının terk edilmediğini hem dersane yetkilileri hem de Milli Eğitim Bakanlığı Müsteşarı’nın açıklamaları ile beyan etmişlerdir (Habertürk, 2015).

Binlerce öğrencinin apartman dairelerinde eğitim görecektik olmaları fiziksel, sosyal ve psikolojik olarak büyük bir kayıp olacağı SBS örneğinde olduğu gibi pişmanlıkla karşılanacağı kaçınılmazdır. Tehlikenin farkında olması gerekenlerin bilimsel, pedagojik uyarıları duymazdan gelip, siyasi yatırım olarak eğitimi manipüle etmeleri eğitimin niteliği ve sağlıkla ilgili telafisi olanaksız zararlara yol açacaklardır.

Eğitimi yeniden ve yeniden organize etmek, öğrencileri, velileri, dersane ve özel okul sahiplerini de sonu belli olmayan bir yolculuğa davet etmek gibi görünmektedir. MEB’ nin eğitim sistem, sınav veya sınav formatı değişikliklerinin zaman içinde birçok olumsuz yönleri ortaya çıkmış ve MEB yaptığı yenilikleri geri çekerek eğitimi yap – boz değil sadece bozarak yönetmektedir. MEB eğitimden ne beklediğini, dersane sektöründen ne beklediğini, özel okullardan ne beklediğini açık seçik ortaya koymalı ki öğrenci ve velilerde eğitime yönelik tercihlerini kullanabilsinler. MEB temel kanununda belirlenen hedeflerin çok gerisinde atılan adımların gerekçeleri açıklanmalı.

Milli Eğitim Bakanı; başarı olarak dersanelerin temel liseye dönüşüm için müracaatlarının artması olarak görmektedir. Anayasa Mahkemesi iptal etse bile “biz ne dersek o olur” mantığı, demokrasi ile yönetilen hiçbir hukuk devletinde görülemeyecek antidemokratik,

otoriter bir tutumdur. Bu tarz tutumların tartışılmayacak olması doğruya, en doğruyu bulmaya büyük bir engeldir (AA, 2015).

Bir öğrencinin herhangi bir gelişim alanının birinde eğitim gördüğü okulda gelişim sağlayamaması pedagojik olarak kabul edilemez.

Yüz binlerce öğrencinin apartman dairelerinde eğitim görecektir. Bu onların sırtlarından para kazanarak onları inaktiviteye sokmak etik dışıdır ve insanlık suçudur. Bu uygulama 2019 yılına kadar en az dört kuşağın ömürlerinden ve yaşam kalitesinden çalmak onları katletmekle eşdeğerdir. Maalesef veliler ve öğrenciler bu tehlikenin farkında değildirler. Tehlikenin sorumluları ise bilimsel, uyarıları kulak tıkamaktadırlar.

Bundan sonraki süreç ise tüm liselerin dershaneye dönüşmüş formudur. Daha bir öğretim yılı sona ermeden pek çok veli çocuklarını devlet liselerinden almış ve almaya devam etmektedir. Bu durum devlet liselerinin kapatılması sürecinden başka bir şey değildir. Çünkü bu geçiş süreçlerinde şimdilik devlet velilere parasal destekler sağlamaktadır. Bu desteği alanların ihtiyacı olup olmadığı da sorgulanacak ayrı bir problem ve fırsat eşitliğinin önündeki büyük bir soru işareti. Bugüne dek pek çok dershanenin çalıştırdığı öğretmene 300-500 TL aylık ücret verdiği, maaş vermeyerek sadece sigorta primini yatırdığı, öğretmenlere asgari ücret karşılığını bankaya yatırıp, yarısını öğretmenin elinden geri aldıkları iş kaygısından dolayı kayıtlara geçmeyen gerçeklerdir. Bu süreçten günümüze devlet okullarının kapanması özel sektör okullarının çok yönlü ağzını sulandıracaktır. Kapanmak durumunda kalacak bu devlet okullarının binaları yine devlet desteğiyle özel okullara devredilmesi şu an pusudaki beklenti olarak algılanmaktadır.

Okul çağı çocuk ve gençler için yeterli fiziksel aktivite yapılmasının önü asla kapanmamalı aksine teşvik edilmelidir. Hareket ve fiziksel aktivitenin sağlıkla ilişkisi ve önemi konularında eğitim ve bilinçlendirme çabaları yürütülmelidir. Okullarda fiziksel aktivite uygulamaları içeren etkinliklere haftada en az üç kez yer verilmelidir. Öğretmenlerin sağlık ve fiziksel aktivitenin önemi konularında bilgi ve uygulama düzeyi artırılmalıdır, Okul-aile-çocuk işbirliğinin sağlanmasıdır. Toplumun bu konudaki bilgi düzeyini artırabilmek için yazılı ve görsel medyadan duyarlılığını artırma yolları aranmalıdır.

KAYNAKLAR

- Anonim (1998). Kentsel Planlama Standart Araştırması. Ankara: T.C. Bayındırlık ve İskan Bakanlığı Yayınları, 193-236.
- Baltacı G, Irmak H, Kesici C, Çelikcan E, Çakır B (2008). Fiziksel Aktivite Bilgi Serisi. 1baskı. Ankara: Sağlık Bakanlığı Yayını.
- Datar, A, Roland Sturm R (2004). Physical Education İn Elementary School And Body Mass İndex: Evidence From The Early Childhood Longitudinal Study. Am J Public.
- Ergün, M (1980). Oyun ve Oyuncak Üzerine -I. Milli Eğitim Yayınları, 102-119.
- Hauser, L (2002). Kindergerechtes und naturnahes Schulgelände als Erlebnisraum. Praktikumsbericht Paedagogisches Hochschule Zürich, 150, http://www.phzh.ch/webautor-data/dokus/bericht_lukas_hauser_154228.pdf (erişilen April 08,2015).
- Hoff, M, Kaup, H, Röhr, A (2007). Schulhöfe, planen, gestalten, nutzen, www.schuleder-zukunft.nrw.de/page/content/s14-2007-schulhoeffe.pdf (erişilen May 03,2015).
- http://ookgm.meb.gov.tr/meb_iys_dosyalar/2015_01/19054356_19012015standartlar.pdf (erişilen April 04,2015).
- MEB (2010). Kurum Açılması ve Kapatılmasına İlişkin Esaslar. Tebliğler Dergisi, 26-30.
- MEB (2013). <http://hbogm.meb.gov.tr/oho/Bahceler.html> (erişilen April 04,2015).
- MEB (2015). <http://ookgm.meb.gov.tr/> (erişilen April 04,2015).
- MEB (2015). <http://ookgm.meb.gov.tr/donusum.htm> (erişilen May 04,2015).
- Melzer, M.-L (2001). Schule in Bewegung, Drinnen Und Draußen: Schulhofumgestaltung Gehört Dazu, <http://www.spiellandschaft-bremen.de/Frau%20Melzer-SchülerInnen-Partizipation.pdf> (erişilen March 04,2015).
- Miller, DP (2011). Associations Between The Home and School Environments and Child Body Mass İndex. Social Science & Medicine, 1-8.
- Natus, E.-M (2008). Bewegungslust statt Schulhoffrust–Förderung von körperlicher Aktivität im Schulalltag von heranwachsenden Entwicklung eines Konzepts zur Gestaltung eines aktiven Schulhofs am Beispiel des Städtischen Gymnasiums Bad Driburg, <http://www.studienseminar-paderborn.de/gy/downloads/natusbewegungslustkonzeptaktiveschulhofgestalt.pdf> (erişilen March 14,2015).
- Paffenbarger RS, Hyde RT, Wing AL. (2001). The association of changes in physical-activity level and other lifestyle characteristics with mortality among men . N Engl J Med, 328 (8): 538-45.
- Pekcan, G, Karaağaoğlu N, Samur G, (2011). Türkiye’de Okul Çağı Çocuklarında (6-10 Yaş Grubu) Büyümenin İzlenmesi (TOÇBİ) Projesi Araştırma Raporu. Ankara: T.C. Sağlık Bakanlığı.
- Pekcan G, Robertson A, Pomerleau J, Knai C (2009). EURO-PREVOB-Prevention of Obesity in Europe Project Report for Turkey. Ankara. Project no.044291, www.europrevob.eu (erişilen April 04,2015).

Raspberry CN, Sarah M, Lee SM, Leah Robin L, B.A. Laris BA, Russell LA, Coyle KK, Nihiser AJ (2011). The Association Between School-Based Physical Activity, Including Physical Education, And Academic Performance: A Systematic Review of The Literature. Preventive Medicine.

Uzun, G (1993). Kentsel Rekreyasyon Alan Planlaması. Adana: Çukurova Üniversitesi, Ziraat Fakültesi Ders Kitabı, (48):28.

Wang Y, Tussing L, Odoms-Young A, Braunschweig C, Flay B, Hedeker D, ve ark. (2006). Obesity Prevention in Low Socioeconomic Status Urban African-American Adolescents: Study Design and Preliminary Findings of The HEALTH-KIDS Study. Eur J Clin Nutr , 60:92–103.

WHO (2004). Resolution WHA57.17. Global Strategy on Diet, Physical Activity and Health. In: Fiftyseventh World Health Assembly, Geneva, 17–22 May 2004. Resolutions and decisions, annexes. Geneva.

WHO (2007). The Challenge of Obesity in the WHO European Region and the Strategies for Response. (Ed. Branca, F, Nikogosian H, Lobstein T).

WHO, (2008). 2008-2013 Action Plan for the Global Strategy for the Prevention and Control of Non-communicable Diseases Geneva (erişilen April 14,2014).

WHO (2010). Global Recommendations on Physical Activity for Health.

www.aa.com.tr/tr/s/488526--4-4-4-egitim-sisteminde-degisiklik-olmayacak (erişilen April 04,2015).

www.mircder.org/tr/hasta-bilgilendirme/kalp-damar-tikanikligi-nedenleri/kalp-damar-tikanikligi-ve-nedenleri, Health, 94:1501–1506, (erişilen April 24,2015).

www.haberturk.com/gundem/haber/1060983-dershaneler-donusen-liselerin-hedefi-200-bin-ogrenci (erişilen April 02,2015).

www.haberturk.com/gundem/haber/1060530-milli-egitim-bakanligi-mustesari-yusuf-tekin-dershane-mantigi-terk-edilsin (erişilen April 01,2015).